

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/434/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7802899844
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7802899844.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava v právnej veci žalobcu D. W., F.. XX. XX. XXXX, T. E., R. X, práv. zast. JUDr. Ján Mikuľak, advokát so sídlom v Košiciach, Františkánska 5, proti žalovanému D.. H. F., F.. XX. XX. XXXX, T. E., R. XXX, práv. zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, za účasti vedľajšieho účastníka KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., V.I.G., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá,

žalobca je povinný nahradiť trovy konania žalovanému vo výške 7.203,26 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Náhradu trov konania súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou, pôvodne na Okresnom súde Michalovce, domáhal zaplatenia sumy 2.362.500 Sk (78.420,63 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,5% za čas od podania žaloby (dňa 07.02.2002).

Žalobu odôvodnil tým, že jeho pôvodná právna zástupkyňa D.. O. E., podala žalobu o zaplatenie uvedenej sumy z titulu platného odstúpenia od zmluvy o kúpe vozidla, resp. z titulu uplatnenia nárokov z vád vozidla. Vec sa viedla na Krajskom súde v Bratislave p. zn.: 44Cb 985/94. V roku 1997 bolo plnomocenstvo odvolané a zastupovaním bol poverený žalovaný, ktorý následne robil procesné úkony, bez dispozície žalobcu. V čase zmeny právneho zastupovania konanie vo veci 44Cb 685/94 prebiehalo, nebol však zaplatený súdny poplatok. Pochybením žalovaného bolo, že neinformoval žalobcu o možnosti požiadať o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Následkom toho bolo konanie zastavené, uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňom 09. 01. 2001, po potvrdení uznesenia Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Žalovaný tým zavinil zastavenie konania napriek tomu, že žalobca peniaze na zaplatenie súdneho poplatku poskytol. Týmto postupom spôsobil žalovaný škodu, ktorú je povinný nahradiť, pretože podľa názoru žalobcu, by bol v spore 44Cb 685/94, úspešný. Škodu zavinil žalovaný, ako advokát, porušením svojej povinnosti.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 14 Nc 52/02-11 zo dňa 28. 03. 2002 bola vec prikázaná tunajšiemu súdu. Zákonný sudca E.. L. U. bol uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 15 NcC 46/03-98 zo dňa 28. 11. 2003 vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci na základe vznesenej námietky zaujatosti. Po pridelení veci zákonnej sudkyňi žalobca opätovne vznesol námietku zaujatosti z rovnakých dôvodov a žiadal, aby vec prejednal iný súd, alebo bola vec prikázaná z dôvodov vhodnosti inému súdu.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 11 NcC 69/04 zo dňa 31. 08. 2004, bol návrh na prikázanie veci inému súdu, zamietnutý.

Žalobca trval na podanej žalobe. K okolnostiam úhrady súdneho poplatku za podaný návrh v konaní 44Cb 685/94 uviedol, že bol informovaný pôvodnou advokátkou, D.. E. o výške súdneho poplatku 94.500 Sk, ktorá prevzala výzvu na zaplatenie 15.11.1996. Tá na základe dohody so žalobcom požiadala o predĺženie lehoty. Zmenu právneho zastúpenia navrhla právna zástupkyňa D.. E., pretože žalovaný sa lepšie vyznal v predmetnej problematike. Už v decembri 1996 hovoril žalobca so žalovaným, ktorý ho mal ubezpečiť, že požiadá o odpustenie súdneho poplatku. To, že žalobca a žalovaný komunikovali je zrejme aj z toho, že mu vo februári 1997 žalobca zaplatil za právnu pomoc. Žalovaný prevzal zastupovanie asi dňa 05. 06. 1997 a zálohu na zaplatenie súdneho poplatku prevzal žalovaný dňa 30. 05. 1997 v sume 18.900,- Sk. Žalovaný ho informoval, že súdny poplatok bude zaplatený, čo sa nestalo. Ďalšiu možnosť na zaplatenie poplatku mal žalovaný po doručení uznesenia o zastavení konania sp. zn.: 44Cb 685/94, ktoré prevzal 20. 11. 1997. Z akých dôvodov poskytol žalovanému len sumu 18.900 Sk, nevedel presne vysvetliť, keďže súdny poplatok v konaní 44Cb 685/94 predstavoval sumu 94.500,- Sk. Žalobca poukazoval na to, že žalobca mal vedieť ako právny zástupca, ako naložiť s platbou súdneho poplatku, so zmenou petitu a splniť súdom stanovené podmienky. Z dôvodu neodborného postupu podal žalobca aj sťažnosť na postup žalovaného na Slovenskú advokátsku komoru. Žalobca nevedel uviesť, ktorý z právnych zástupcov oznamoval súdu zmenu právneho zastúpenia.

Žalovaný nesúhlasil so žalobou. K prevzatiu právneho zastupovania uviedol, že so žalobcom začal komunikovať asi v mesiaci február 1997, v tom čase mu bola poskytnutá záloha, čo vyplynulo aj s pokladničného dokladu. Po oboznámení sa s predmetom žaloby o náhradu škody v sume 2.362.500 Sk, informoval žalobcu, aj jeho manželku, že pôvodná žaloba je nepriechodná a navrhol, aby zotrvali na pôvodnom právnom zastúpení. Následne prehodnotil svoj postoj, pretože ľutoval žalobcu, že sa dostal do takej situácie a hľadal inú možnosť riešenia, formou zľavy z kúpnej ceny, v rozsahu ktorý stanovili na základe dohody so žalobcom. Spracoval písomné podanie zo dňa 05.06. 1997, ktoré hneď neodoslal, pretože hľadal dôkazy na podporu tvrdenia v písomnom podaní. V čase keď sa dozvedel o zastavení konania o náhradu škody, snažil sa v záujme zabezpečenia určitej kontinuity a zamedzeniu premlčania, riešiť vec podaním žaloby o zaplatenie zľavy z kúpnej ceny, na Krajský súd (ďalej len „KS“ v príslušnom gramatickom tvare) Bratislava, ktorý následne vec postúpil miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu (ďalej len „OS“ v príslušnom gramatickom tvare) Galanta. Medzitým sa snažil riešiť problém so Slovenskou sporiteľňou, od ktorej dostal žalobca úver. Sumu, ktorú žalobca poskytol na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 18.900 Sk, zaplatil až dňa 26. 02. 2000. Tá sa však vzťahovala len ku konaniu vedenému na OS Galanta, kde v skutočnosti zastupoval žalobcu. Právne zastupovanie v tomto konaní bolo ukončené dňa 27. 06. 2000. Od uvedeného obdobia už nemal o veci poznatky. Žalovaný navrhol prístupenie vedľajšieho účastníka do konania, na jeho strane, a to poisťovňu KOOOPERATÍVA.

Oboznámením sa so spisom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 44Cb/685/1994 súd zistil, že v tomto konaní podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, D.. O. E. žalobu na vrátenie finančnej čiastky 2.362.500,- Sk z titulu odstúpenia od zmluvy. Žaloba bola podaná dňa 20. 12. 1994. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30. 12. 1993 prevzal od spoločnosti SLOV - FALCON, spol. s r. o. Sereď, vozidlo Liaz XX XX Q., výrobné číslo podvozku Q. H. X XX XXXX za sumu 2.362.500,- sk. Od januára 1993 začal vozidlo riadne užívať a od toho obdobia dochádzalo k vážnym poruchám, ktorých odstránenie si vyžadovalo výmenu jednotlivých častí vozidla. Keďže vady sa neustále vyskytovali, požiadal žalovaného o výmenu vozidla, s poukazom na to, že pokiaľ nebude akceptovať predajca výmenu, odstúpi od zmluvy. Žalobca dal posúdiť technický stav vozidla znalcovi, ktorý konštatoval neodstrániteľné vady. Žalovaný nesúhlasil s výmenou vozidla. V spise bolo pripojené plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v konaní, právnu zástupkyňou D.. O. E., zo dňa 12. 12. 199. Súčasťou žaloby bola faktúra, na zaplatenie kúpnej ceny za vozidlo, znalecký posudok O.. E. U. zo dňa 14. 12. 1994. Krajský súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 94.500,- Sk, výzvou zo dňa 10. 09. 1996, ktorá bola doručovaná D.. O. E., dňa 14. 10. 1996 a žalobcovi dňa 15. 11. 1996. Dňa 27. 11. 1996 požiadala D.. E. Krajský súd o predĺženie lehoty z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody s odporcom. Krajský súd v Bratislave dňa 09. 12. 1996 predĺžil lehotu na splnenie výzvy do konca januára 1997, s tým, že upozornil právnu zástupkyňu žalobcu, že pokiaľ v uvedenej lehote nedôjde k späťvzatiu žaloby alebo k zaplateniu poplatku, súd konanie zastaví. Uznesením č. k. 4Cb/685/1994 zo dňa 17. 09. 1997 súd konanie vo veci zastavil, pretože súdny poplatok nebol zaplatený ani ku dňu rozhodnutia vo veci. Uznesenie bolo

doručené dňa 06. 11. 1997 D.. O. E.. Dňa 10. 10. 1997 bolo doručené Krajskému súdu v Bratislave podanie žalobcu, kde sa súčasne vyskytuje podpis žalobcu, podpis právneho zástupcu - žalovaného. Z uvedeného podania je zrejmé, že žalobca oznamuje zmenu plnej moci z pôvodnej právnej zástupkyne D.. O. E. F. D.. H. F.. Súčasne oznamoval zmenu návrhu na začatie konanie z 12. 12. 1994 a že súdny poplatok uhradí avšak v skrátenej výške. Do spisu bola pripojená plná moc na zastupovanie pre uvedeného právneho zástupcu, D.. H. F., zo dňa 05. 06. 1997 a tiež úprava žaloby, z ktorej vyplynulo, že žalobca mení svoj návrh v zmysle ust. § 437 ods. 1 ObZ a domáha sa voči žalovanému zaplata sumy 472.500,- Sk, z titulu zľavy z kúpnej ceny. V tomto podaní zobral v prevyšujúcej časti pôvodnú žalobu zo dňa 12.12.1994, späť. Dňa 24. 11. 1997 podal žalobca odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania. Uvedené odvolanie podpisoval výlučne žalobca, nevyskytuje sa tam podpis žalovaného. Žalobca v tomto odvolaní poukázal na to, že pôvodnú žalobu zobral čiastočne späť a z toho dôvodu je potrebné zrušiť zastavajúce uznesenia a konať len o zostávajúcej časti v zmysle zmeny s tým, že súdny poplatok ma byť vyrubený len zo zníženej sumy. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 7Obo/355/2000 - 74 zo dňa 09. 01. 2001 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené. Uvedené rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 08. 03. 2001 a rovnako aj žalovanému dňa 08. 03. 2001. Žalobca podal dovolanie proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 7Obo/129/2001 - 81 zo dňa 18. 06. 2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 18. 10. 2001. Uvedené uznesenie bolo doručované priamo žalobcovi dňa 05. 10. 2001.

Uznesením sp. zn: 6C/434/2002-162 zo dňa 21. 01. 2005 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka, po oznámení poisťovne, že má právny záujem na výsledku konania.

Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania počas prebiehajúceho konania, navrhol žalobu zamietnuť z dôvodov nepreukázania vzniku škody na majetku žalobcu, ktorú špecifikoval žalobca v písomnom podaní, ako ujmu spočívajúcu v splácaní úveru a sankcií s tým spojených. Uplatňovaná škoda v konaní vo výške predstavujúcej kúpnu cenu vozidla je hypotetická, opierajúca sa o domnienku úspešnosti v pôvodnom konaní, v ktorom žalovaný zastupoval žalobcu ako advokát. Žalobca neurčito a nejednoznačne špecifikoval v čom spočíva vznik škody, vychádzal z toho že žalovaný porušil svoju povinnosť nezaplacením súdneho poplatku a následkom toho porušenia došlo k vzniku škody, čím je daná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Počas vykonávaného dokazovania raz odôvodňoval vznik škody nezaplacením súdneho poplatku a v neskorších podaniach vykonaním zmeny návrhu na zľavu kúpnej ceny, bez súhlasu žalobcu. Vedľajší účastník vyjadril presvedčenie, že nebolo preukázané, že nebyť pochybenia advokáta, bol by žalobca v pôvodnom konaní úspešný. Nie je totiž možné bez ďalšieho vyvodiť, že jedinou príčinou neúspechu bolo nezaplatenie súdneho poplatku. Navrhol doplniť dokazovanie na preukázanie dokedy trvalo právne zastúpenie žalobcu žalovaným, komu bolo doručované uznesenie KS Bratislava v konaní 44Cb 685/94, ktorým bolo konanie zastavené. Vzniesol námietku premlčania, pretože žalobca sa dozvedel o nezaplacení súdneho poplatku (škodovej udalosti), aj o osobe zodpovednej za škodu, najneskôr nasledujúci deň po doručení uznesenia KS Bratislava o zastavení konania zo dňa 17. 09. 1997, kedy začala plynúť subjektívna dvojiročná lehota. V prípade zmeny návrhu, subjektívna lehota začala plynúť nasledujúcim dňom, kedy sa žalobca dozvedel o uplatnení zmeny návrhu na KS Bratislava, 18. 08. 2000. Žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty.

Svedkyňa D.. O. E. uviedla, že zastupovala žalobcu ako právna zástupkyňa niekedy od roku 1994, asi do novembra alebo decembra 1996. Pripustila, že podala žiadosť o predĺženie lehoty na zaplata súdneho poplatku v konaní proti žalovanému SLOV FALCON, spol. s.r.o Sered' o zaplata sumy 2.362.500 Sk , z titulu odstúpenia od zmluvy o kúpe motorového vozidla, v konaní 44Cb 685/94. Dôvodom bola skutočnosť, že žalobca nemal v tom finančné prostriedky na zaplata súdneho poplatku. K tomu, či informovala žalobcu o možnosti požiadať o oslobodenie od zaplata súdneho poplatku sa nevyjadrila, len uviedla, že sa žalobca snažil v tom čase o mimosúdne riešenie s majiteľkou žalovanej spoločnosti. Tvrdila, že ku dňu doručenia uznesenia o zastavení konania sp. zn.: 44Cb 685/94, už nezastupovala žalobcu. Právne zastupovanie ukončila na základe dojednania s D.. F.. Následne informovala aj žalobcu. Uznesenie o zastavení konania bolo doručené jej, odovzdala ho žalobcovi a ten s uznesením odišiel za D.. F., ktorý mal podľa jej informácie podať zmenu návrhu. Zmenu právneho zastupovania neoznamovala KS v Bratislave, mal to urobiť D.. F.. V konaní sp. zn.: 44Cb 685/94 napísala len návrh, nezúčastnila sa ani mimosúdnych jednaní.

Z listinných dôkazov založených do spisu žalobcom, a to z príjmového pokladničného dokladu vystaveného dňa 30. 05. 1997 vyplynulo, že v uvedený deň prevzal žalovaný od žalobcu sumu 18.900 Sk, účel nebol uvedený. Okrem uvedeného dokladu, boli do spisu pripojené ďalšie dva príjmové doklady, z ktorých vyplynulo, že dňa 11. 02. 1997 poskytol žalobca žalovanému sumu 10.000,- Sk s uvedením účelu- právna pomoc a dňa 28. 02. 1997 sumu 10.000,- Sk, bez uvedenia účelu.

Z písomnej komunikácie zo dňa 27. 02. 1997 predloženej žalovaným bolo zistené, že žalovaný požiadal J. J. v súvislosti s jej odstúpením od úverovej zmluvy o možnosť, aby mohol žalovaný splácať úver, pretože do nepriaznivej platobnej situácie sa dostal v dôsledku kúpy vadného nákladného vozidla a s tým súvisiaceho prebiehajúceho súdneho sporu. V tom čase predstavoval nesplatený úver výšku 2.320.500 Sk, vrátane úrokov z úveru.

Z predloženého rozsudku OS v Galante sp. zn.: 9Cb 174/98-157 zo dňa 24. 05. 2004 vyplynulo, že žaloba o zaplatenie sumy 472.500,- Sk, z titulu uplatnenej zľavy z kúpnej ceny, bola zamietnutá. Z rozsudku bol tiež zistený, že žalobca v uvedenom konaní rozšíril žalobu podaním zo dňa 21. 01. 2002 aj o náhradu škody v sume 2.600.000,-Sk, ktorú zmenu Okresný súd Galanta, pripustil uznesením zo dňa 29. 01. 2002. Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplynulo, že žalobca kúpil nákladné vozidlo LIAZ XX.XX Q. kúpnu zmluvou zo dňa 10. 11. 1993, od spoločnosti SLOV-FALCON, s.r.o. Sereď. V dôsledku pretrvávajúcich väd vozidla, odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 25. 10. 1994. V decembri 1994 podal žalobca, žalobu o vrátenie kúpnej ceny, na Krajský súd v Bratislave, sp. zn.: 44Cb 685/94. Konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Žaloba v časti uplatnenej zľavy z kúpnej ceny bola zamietnutá s poukazom na znenie ust. § 436 ods. 1,2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), keďže žalobca si v konaní vedenom na KS v Bratislave uplatnil jednu z alternatív podľa ust. § 436 ods. 1 ObZ a to odstúpenie od kúpnej zmluvy. Tým stratil možnosť uplatniť si nárok z väd tovaru formou zľavy z kúpnej ceny. Rozsudok bol po odvolaní potvrdený rozsudkom KS v Trnave 21Cob/331/2007-419 zo dňa 15.07.2008. Dňa 15.01.2009 OS Galanta oznámil, že proti rozsudku KS podal dovolanie žalobca. Z doručeného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4Obdo/2/2009 zo dňa 16. 12. 2009 bolo zistené, že najvyšší súd dovolanie odmietol.

V konaní 9Cb 174/98 žalobca vypovedal žalovanému plnú moc dňa 27. 09. 2000, čo vyplynulo z Potvrdenia, ktorým prevzal žalobca spisový materiál č. N 25/97, od žalovaného.

Počas prebiehajúceho konania sa tunajší súd opakovane pokúšal o zapožičanie súdneho spisu OS Galanta, pretože z dostupných listinných dôkazov nebolo možné posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Spis nebolo možné zapožičať, pretože vo veci sa konalo a spis sa opakovane nachádzal na Krajskom súde v Trnave a na Najvyššom súde SR.

Tunajší súd po zistení uvedeného stavu prerušil konanie uznesením sp. zn.: 6C/434/2002-213 zo dňa 20.03.2006., pretože konanie na OS v Galante vzhľadom na jeho predmet, malo význam pre rozhodnutie vo veci. Žalobca si totiž v oboch konaniach uplatňoval náhradu škody, ktorá sa skutkovo odvíjala od nárokov žalobcu uplatňovaných v súvislosti s vadami kúpeného nákladného vozidla LIAZ XX.XX Q.. V konaní na tunajšom súde si žalobca uplatňoval náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená žalovaným, ako právnym zástupcom, jeho nesprávnym právnym postupom, v konaní vedenom na KS v Bratislave 44Cb 685/94 a následne v konaní 9Cb/174/vedenom na OS Galanta.

Žalobca prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne, R. W., na pojednávaní dňa 12. 01. 2011 potvrdil, že nevedel dosiahnuť výmenu poruchovej kabíny vozidla LIAZ, napriek záveru znalca O.. U. o neodstrániteľných vadách. Kabína bola poruchová, avšak vozidlo používal. V čase pojednávania už vozidlo nemal, bolo zošrotované.

Na opakované žiadosti tunajšieho súdu, OS Galanta doručil tunajšiemu súdu fotokópie listín založených v spise 9Cb/174/98 :

- Znalecký posudok O.. E. U. zo dňa 04.12. 1994, vyžiadaný žalobcom, ktorý konštatoval neopraviteľnú kabínu ťahača návesu ŠPZ E. - XX-XX, brániacu riadnemu prevádzkovaniu vozidla a bola nutná výmena kabíny.

- Kúpnu zmluva uzavretú medzi predávajúcim SLOV FALCON s.r.o. so sídlom v Sereďi a kupujúcim, D. W., podpísanú žalobcom dňa 09. 12. 1993, predmetom ktorej bola kúpa ťahača návesov LIAZ XX.XX Q., za kúpnu cenu 2.362.500 Sk,- s DPH.

- Písomnú reklamáciu žalobcu zo dňa 25. 10. 1994, adresovanú predávajúcemu z ktorej vyplynulo, že od polovice januára 1994 bolo vozidlo poruchové, žalobca žiadal o výmenu celého vozidla mimo návesu, v opačnom prípade odstúpi od zmluvy.
- Rozsudok OS Galanta sp. zn.: 9Cb/174/1998-621 zo dňa 14. 01. 2011, ktorým súd zamietol aj zvyšujúcu časť uplatneného nároku na náhradu škody vo forme ušlého zisku v sume 33.194,- Sk, ktorý si žalobca uplatňoval za obdobie rokov 1998 - 2000, keď vozidlo v dôsledku poruchovosti a opráv bolo nepojazdné. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že faktická škoda vznikla tým, že žalobca nemohol splácať úver poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, ktorá žalobcu žalovala v konaní vedenom na KS v Košiciach v konaní 11Cb/309/1997 o zaplatenie sumy 3.575.855,60 Sk. Uvedené konanie bolo právoplatne skončené dňom 09. 03. 2007, zastavením konania, pretože účastníci sa dohodli na zaplatení sumy 1.000.000 Sk. Súd zamietol žalobu po vznesení námietky premlčania, pretože nárok bol uplatňovaný po uplynutí premlčacej lehoty.
- Prehlásenie D.. O. E., spísané dňa 21. 06. 2001, že majiteľka firmy, E. I. odmietla na základe telefonickej komunikácie opakovane prevziať vozidlo LIAZ XX.XX, Š. E. XX-XX.
- Reklamačné listy a potvrdenia o opravách vozidla zo dňa 11. 04. 1994, 10. 11. 1994, 18. 10. 1994, 23. 01. 1995.

Dňa 08. 09. 2011 prevzal právne zastúpenie žalobcu ustanovený právny zástupca , Centrom právnej pomoci v Košiciach.

Po doručení listín zo spisu 9Cb 174/1998 žalovaný doplnil svoje vyjadrenie v tom zmysle, že žalobca nepreukázal skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné dospieť k záveru o dôvodnosti žaloby. O vzniku škody by bolo možné hovoriť až v prípade, že by žalobca preukázal úspech v meritórnom prejednaní veci súdom a nárok by nebol zaplatený žalovanou spoločnosťou. Škoda znamená úbytok majetku poškodeného. Tým, že nebol zaplatený súdny poplatok nedošlo k žiadnej škode, práve naopak žalobca ušetril peniaze, o ktoré by bol prišiel prejednaním veci samej. Žalobca nemienil zaplatiť poplatok zo sumy 2.362.500 Sk, ale len zo sumy zníženej podľa zmeneného petitu žaloby, ktorá sa realizovala s jeho súhlasom. Požadovaná náhrada škody vo výške rovnajúcej sa kúpnej cene vozidla by nemohla obstať ani v prípade, že by bol uplatnený nárok dôvodný aspoň čo do základu. Zdôraznil, že je nutné zväziť kto zaviniel tento stav, pretože žaloba bola podaná v roku 1994, podľa názoru žalovaného nesprávne, D.. E., pretože nebolo možné domáhať sa náhrady škody v takej podobe, ako bola formulovaná v žalobe. Súčasne vzniesol námietku premlčania nároku s poukazom na to, že súdny poplatok nebol zaplatený v roku 1997, v ktorom roku bolo konanie na KS v Bratislave zastavené. Žalobca podal žalobu na súd dňa 07. 02. 2002, dvojročná premlčacia lehota teda uplynula.

Žalobca s tvrdením žalovaného nesúhlasil, pretože podľa jeho názoru pokiaľ bol žalovaný presvedčený o neúspešnosti pôvodnej žaloby, mal žalobcovi vysvetliť následky odstúpenia od zmluvy zo dňa 25. 10. 1994 a skutočnosť, že si tým zvolil jednu z alternatív ktorú umožňuje obchodný zákonník pri dodávke vadného tovaru. Na viac žalovaný prevzal dňa 30. 05. 1997 sumu na zaplatenie súdneho poplatku, mohol teda zaplatiť aspoň tú časť poplatku, ktorý mu bol vyplatený, čím mohol zvrátiť zastavenie konania. Žalovaný, ako advokát, mal chrániť práva a oprávnené záujmy žalobcu, využívať všetky právne prostriedky a dbať na to, aby jeho právna pomoc bola účelná a hospodárna. Žalovaný mal mať vedomosť o možných rizikách a následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Znemožnil tým žalobcovi využiť svoje právo na zľavu z kúpnej ceny. V prípade úspechu si mohol žalobca opraviť chybné dodané vozidlo a využívať ho na svoje podnikateľské účely. Vzniknutá škoda žalobcovi v majetkovej sfére spočívala v nemožnosti splácať úver poskytnutý na kúpu sporného vozidla, pretože v dôsledku väd na vozidle ho nemohol využívať na určený účel. Z toho dôvodu je potrebné skúmať, či v situácii, ktorá existovala v čase kedy došlo ku škode, boli dané dôvody smerujúce ku vzniku škody. Škodu žalovaný zaviniel nekonaním. So vznesenou námietkou premlčania nároku nesúhlasil, pretože ku vzniku škody došlo až v čase nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o zastavení konania v konaní sp. zn.: 44Cb 685/94 a to dňom 09. 01. 2001 (po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR).Ku dňu podania žaloby neuplynula dvojročná premlčacia lehota.

Vedľajší účastník zotrval na svojom vyjadrení k žalobe.

Žalobca predložil vlastný prehľad výkonu vozidla v rokoch 1994 až 2000, s uvedením príjmu, straty a počtu dní kedy vozidlo nemohol využívať. Bolo zistené, že v roku 1994 vyrobilo vozidlo 1 559 819 Sk, stálo 78 dní a produkovalo stratu 423 923 Sk, v roku 1995 vyrobilo vozidlo 1 805 001 Sk, stálo 98 dní a

produkovalo stratu 667 509,80 Sk, v roku 1996 vyrobilo vozidlo 1 809 983 Sk, stálo 81 dní a produkovalo stratu 516 227,53 Sk, v roku 1997 vyrobilo vozidlo 1 658 691 Sk, stálo 118 dní a produkovalo stratu 792 515,70 Sk, v roku 1998 vyrobilo vozidlo 1 523 603 Sk, stálo 119 dní a produkovalo stratu 690 697,76 Sk, v roku 1999 vyrobilo vozidlo 1 264 401,50 Sk, stálo 136 dní a produkovalo stratu 751 089 Sk, v roku 2000 vyrobilo vozidlo 847 445 Sk, stálo 156 dní a produkovalo stratu 714 602 Sk.

Z pripojenej úverovej zmluvy č. ú. 342-8410540-559-01 zo dňa 02. 11. 1993 bolo zistené, že na základe uvedenej zmluvy poskytla J. Š. J. T., pobočka E., D. W. úver na zakúpenie kamiónu na podnikanie v sume 3.550.000,- Sk, s tým, že boli dohodnuté mesačné splátky počnúc dňom 16. 02. 1994 a posledná splátka mala byť zaplatenie 16. 09. 1997. Znaleckým posudkom O.. T. č. 04/2002 zo dňa 06. 12. 2002 vypracovaným pre účely konania vedeného na KS Košice 11Cb 309/97 bol vykonaný prepočet výšky dlhu na úvere žalobcu, ktorý bol poskytnutý J. J., v sume 2.284.303,10 Sk, vrátane úrokov. Žalobca pripojil aj mimosúdnu dohodu uzavretú dňa 29. 03. 2006, s postupníkom E. H., ktorý nadobudol pôvodnú pohľadávku J. J.. Žalobca zaplatil na zaplatenie dlhu sumu 1.000.000 Sk, o čom svedčí pripojený príjmový pokladničný doklad z 31. 01. 2006 o zaplatení sumy 300.000,- Sk a avízo zrealizovanej platby, vyhotovené O., pobočka E., dňa 19. 04. 2006, o zaplatení sumy 700.000,- Sk.

Rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn.: 9Cb/174/1998- 621 dňa 14. 01. 2011 bol zrušený a vrátený súdu ďalšie konanie na uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 21 Cob/80/2011-655 zo dňa 30. 11. 2011. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že prvostupňový súd nesprávne posúdil plynutie premlčacej lehoty.

Žalobca po doplnení týchto listinných dôkazov trval na podanej žalobe, nesúhlasil s tým, že jeho nárok je premlčaný, pretože plynutie lehoty je potrebné posudzovať nie od podania žaloby, alebo od kedy sa dozvedel žalobca o zastavení konania, vzniku škody a kto za ňu zodpovedá. V tomto konkrétnom konaní sa jedná o dve veci, ktoré sa posudzujú. Jedným z dôvodov zodpovednosti bolo nezaplatenie súdneho poplatku, a druhým dôvodom bolo podanie novej žaloby, kde došlo k zníženiu sumy, ktorá bola predmetom žaloby. V danom prípade sa jedná o vzťah medzi podnikateľmi, aj predaj ľahača bol realizovaný na podnikateľské účely, preto je potrebné uplatniť 4 - ročnú premlčaciu lehotu podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Je bez pochybností, že žaloba bola podaná žalovaným ako advokátom chybne, čo vyplynulo z rozsudku Krajského súdu v Trnave, 21Cob/331/2007 - 419, ktorý nadobudol právoplatnosť 02. 09. 2008. Totiž nedôvodnosť žaloby bola spôsobená tým, že žalovaný zmenil už zvolený nárok bez súhlasu predávajúceho, čo je vylúčené v prípade jednotlivých alternatív, ktoré dáva zákon pri nárokoch z väd tovaru, tzn. že žalobca sa dozvedel až dňom nadobudnutia právoplatnosti, dňom 02. 09. 2008, o vzniku škody. V tomto prípade bude potrebné posúdiť, či zle podaná žaloba je spôsobilá založiť nárok na náhradu škody, pretože až na základe rozhodnutia, ktorým sa nárok zamietá, bol zavŕšený proces vzniku nároku na náhradu škody. Pôvodnou žalobou sa žalobca domáhal vrátenia kúpnej ceny z titulu odstúpenia od kúpnej zmluvy. Konaním žalovaného došlo k zmene tohto nároku čím došlo k znemožneniu sa nárokov žalobcu v konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok OS Hradec Králové sp. zn. 6C/32/67, z ktorého vyplýva, že ak advokát poskytol klientovi radu, ktorá je v priamom rozpore s obsahom zákonného ustanovenia, ktoré je úplne jednoznačné a nepripúšťa iný výklad, tobôž taký, na akom založil právnu radu advokát, nejde na strane advokáta o chybný právny názor, ale o nesprávnu citáciu jednoznačného ustanovenia zákona, v takom prípade je daná zodpovednosť za škodu. V súvislosti so zmenou platného nároku je irelevantné, či k takému kroku došlo so súhlasom, alebo bez súhlasu klienta. K splácaniu úveru žalobca uviedol, že sa dostal do finančných problémov v dôsledku často pokazeného ľahača nemohol zarábať peniaze. Do spisu predložil príkazy na úhradu za obdobie od 25. 01. 2001 do 30. 03. 20013 z ktorých vyplynulo, že žalobca priebežne splácal splátky úveru, čo je súčasne škoda, ktorá mu vznikla za uvedené obdobie. Pôvodný žalobca, J. J., postúpila pohľadávky na Slovenskú konsolidačnú, a. s., a následne došlo k ďalším postúpeniam pohľadávky, až na postupníka na E. H., dňa 11. 11. 2005. Žalobca musel zaplatiť postupníkovi sumu 1.000.000,- Sk. Žalovaný rozhodne trval na tom, že v danom prípade nepochybila D.. E., ktorá ho informovala o povinnosti zaplatiť súdny poplatok a súčasne žiadala o predĺženie lehoty, ale žalovaný, pokiaľ zmenil žalobu bez toho, aby bol náležite poučený žalobcu o tom, že zmena môže viesť k neúspechu v konaní. Trval na tom, že sa žalovaný mal pokúsiť o podanie žiadosti o oslobodenie od zaplatenie súdneho poplatku.

Žalovaný konštatoval, že žalobca podľa vývoja dokazovania, postupne odôvodňuje nárok nielen tým, že nebol zaplatený súdny poplatok, ale aj že došlo k zmene žaloby bez súhlasu klienta, ktorá sa týkala

zniženia kúpnej ceny. Zdôraznil, že zmena žaloby a jej doplnenie zo dňa 05. 06. 1997, bolo výsledkom dohody a súhlasu žalobcu, o čom svedčí aj jeho podpis na tomto písomnom podaní. Dokonca sa o tom žalobca zmieňoval aj v písomnom podaní, v ktorom reagoval na zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, kde uviedol, že vzhľadom na čiastočne zobrať žalobu späť, žiada, aby bol súdny poplatok vyrubený len zo zostávajúcej časti nároku. Podľa názoru žalovaného, poučiť o možnosti požiadať o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku, mala v každom prípade predchádzajúca právna zástupkyňa alebo pôvodná právna zástupkyňa, D.. E., ktorá požiadala o predĺženie zaplatenia súdneho poplatku do januára 1997. Svedčí to o tom, že v čase vyrubenia poplatku, žalobca nemal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie súdneho poplatku. Pokiaľ by mal na to prostriedky, nebol by dôvod na zmenu žaloby. Čo sa týka uplatnenej škody, ktorá mala spočívať v zaplatených splátkach na úver, poukázal žalovaný na to, že splácať úver, bolo povinnosťou žalobcu, bez ohľadu na to, ako by spor v žalobe dopadol. K pôvodnej žalobe uviedol, že je otáznou dôvodnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy z dôvodu väd na vozidle a v takom prípade absentuje príčinná súvislosť, pretože žalobca vyvodzoval úspech v konaní pre seba, len na základe hypotetických úvah, nezaložených na reálnych dôvodoch.

Po doručení zrušujúceho uznesenia KS v Trnave, žalobca upresnil, že sa domáha náhrady škody v tomto konaní voči žalovanému, z titulu náhrady skutočnej škody vo výške 2.362.500,- Sk /78.420,63 Eur/, ktorá spočíva v úbytku na majetku žalobcu, pretože náhrada škody, spočívajúca v ušlom zisku, bola predmetom konania vedeného na OS Galanta, sp. zn. 9Cb/174/1998. Skutočná škoda pozostáva z primárnej náhrady škody, ktorú tvorí zaplatená kúpna cena za vozidlo, a zároveň aj zo sekundárnej náhrady škody, ktorá spočíva v úbytku na majetku žalobcu, a to z titulu zaplatených úverových splátok, aj so sankciami spojenými s nemožnosťou splácať úver. Celkový úbytok na majetok žalobcu bol spolu vo výške 137.873,55 Eur. Žalobca si však uplatňuje len sumu 78.420,63 Eur vo výške rovnajúcej sa kúpnej ceny ťahača. Navrhol, aby súd rozhodol medzitýmnym rozsudkom o zodpovednosti žalovaného za škodu.

Žalovaný trval v celom rozsahu na svojich doterajších stanoviskách. Poukázal na to, že z hľadiska dôvodov, ktoré vyvodzuje žalobca postupne počas vykonávaného dokazovania na náhradu škody, absentujú všetky prvky zodpovednostného právneho vzťahu, najmä porušenie právnej povinnosti, vo vzťahu k údajnej škode, ktorá žalobcovi naozaj nikdy nevznikla, ani nebola preukázaná. Žalobca uviedol postupne v konaní niekoľko skutočností, ktoré nekorešponujú so skutkovým stavom, a to napr. že v decembri 1996 mal informovať manželov W. o odpustení od zaplatenia SP, nebolo tomu tak, k prevzatíu právneho zastúpenia, a k zmene návrhu, došlo až v priebehu roku dňa 05. 06. 1997. Žalobca by v tomto konaní o náhradu škody by musel predovšetkým preukázať svojoľnú zmenu nároku, pretože k zmene došlo nesporne na základe jeho pokynu. Žalobca sa uchýlil k argumentácii v súlade s posudkom O.. U., ktorý vypracoval znalecký posudok, na základe objednávky žalobcu. Závery znalca paradoxne vyvracajú, popri iných dôkazoch, aj dôvody požiadavky na vrátenie kúpnej ceny. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 04. 12. 1994, pričom dátumom prvého uvedenia vozidla do prevádzky, bol dátum 04. 01. 1994, ako nového vozidla, stav počítadla ubehnutých km, 88 626. Ide o obdobie užívania vozidla od jeho prevzatia žalobcom od januára 1994 do 24. 11. 1994, tzn. že vozidlo bolo v danom období v plnej prevádzke. Zdôraznil, že v čase kúpy vozidla, bola vykonaná riadna ohliadka vozidla, a tiež skúšobná jazda. Rovnaký záver o využívaní vozidla vyplýva aj zo znaleckého posudku O.. E. U. z 12. 03. 1997, kde uviedol stav počítadla k 05. 02. 1991, v prepočte na jeden kalendárny mesiac prevádzky, ide o údaj v priemere 8.919 km mesačne, čo predstavuje podľa zistení žalovaného plnú vyťaženosť ťahača návesov. Z toho vyplýva, že žalobca podľa celého obdobia od kúpy vozidla do februára 1997 využíval vozidlo pre podnikateľské účely. Zo žiadneho listinného dôkazu nie je zrejmé, že by žalobca v priebehu uvedeného obdobia odstavil vozidlo z titulu odstúpenia od kúpnej zmluvy. Navyac zo stanoviska spoločnosti Liaz š. p. Mníchovo Hradište z 01. 02. 1995 týkajúceho sa reklamovaných väd vozidla vyplynulo, že vady na kabíne vozidla boli spôsobené jednoznačne neprimeraným spôsobom prevádzkovania vozidla a to na cestách S., K., T., S., H.H. T., pričom podmienky záruky presne uvádzali spôsob prevádzkovania vozidla. Ako záručné vady, neboli uznané vady užívaním vozidla na účely, pre ktoré nie je určené prekračovanie maximálnej rýchlosti, prechodné preťažovanie vozidla a prevádzkovanie na zle upravených cestách vo vyššie uvedených teritóriách. Z toho dôvodu neboli reklamačné vady uznané. Súčasne dal do pozornosti v súvislosti s vadami aj písomne stanovisko spoločnosti SLOV FALCON, s. r. o. Sereď zo dňa 14. 11. 1994, z ktorého okrem iného vyplynulo, že odstránenie závad bolo riešené promptne, o čom svedčí aj využitie vozidla. Vozidlo od polovice januára 1994 do polovice októbra 1994 ubehlo 82440 km, mesačne 9160 km. Pre ekonomické rozbor sa uvažuje s ročným výkonom 100000 km, mesačne 8330 km. Tieto stanoviská žalovaný pripojil do konania.

Žalovaný pripojil do spisu listiny, ktoré súviseli s konaním vedeným na OS Galanta: odpor proti Platobnému rozkazu zo dňa 25. 10. 1999, reklamačný nález LIAZ MKD XX.XXTBV, Š.: E. XXXX, súvisiaci s kabínou Liaz MKD a stanovisko Liaz Mníchovo Hradište.

Z pripojeného odporu proti platobnému rozkazu vyplynulo, že spoločnosť SLOV -FALCON, s. r. o., nesúhlasila so žalobou, pretože závady boli vždy odstránené v primeranej lehote autorizovaným servisom a žalovanému bola predĺžená záruka o dobu, počas ktorej bolo vozidlo v oprave. Výmenu kabíny musí uznať výrobca vozidla, ktorý má právo na uznanie reklamovaných väd. V prípade, že by vznikol žalobcovi nárok na zľavu z kúpnej ceny, je vyčíslená suma žalobcom neúmerná novému skeletu (cena nového skeletu 140.000,- Sk, v roku 1995 70.000,- Kč a vo vzťahu k montážnym prácam).

Z reklamačného nálezu, bez dátumu, bolo zistené, že na základe stanoviska hlavného konštruktéra praskliny boli spôsobené jednoznačne prevádzkou vozidla neprimeraným spôsobom, predovšetkým v S., K., T., pričom podmienky záruky presne uvádzali spôsob prevádzkovania vozidla. Uvedené vozidlo nebolo určené na prevádzkovanie na zle upravených cestách, ktoré sa vyskytujú v označených teritóriách, rovnako neboli určené na ich prevádzkovanie prekročením maximálnej rýchlosti a preťažovaním vozidla. Keďže bolo zistené nesprávne prevádzkovanie vozidla, bola záruka odobratá na kabínu uvedeného vozidla. Súčasne bolo uvedené, že výrobca kabína SVA Holyšov, je ochotný za úhradu /cirka 2.500,- Kč/ previesť opravu vyváráním pomocou výstuh.

Zo stanoviska OŽJ LIAZ O2 a útvarov hlavného konštruktéra LIAZ k deštrukcii kabíny LIAZ, závod O2, Mníchovo Hradište zo dňa 01. 02. 1992, bolo zistené, že obsahovalo rovnaké dôvody ako stanovisko vyjadrené v reklamačnom náleze vyššie uvedenom. Dôvodmi boli nesprávne prevádzkovanie vozidla a následný zánik záručnej doby práve z týchto dôvodov.

Na základe návrhu na doplnenie dokazovania, boli doplnené výpisy zo Živnostenského registra žalobcu, vedené na Obvodnom úrade Michalovce, číslo registra 807-3900, datované ku dňu 20. 05. 2013, z ktorého bolo zistené, že žalobca podnikal v predmete podnikania cestná nákladná doprava od 07. 01. 1994 do 07. 09. 2004 a v oblasti vnútroštátnej nákladnej cestnej dopravy od 24. 09. 2004 do 11. 01. 2013.

Na výzvu súdu Okresné riaditeľstvo PZ, ODI, Evidenciu motorových vozidiel, Michalovce, oznámilo že motorové vozidlo EČ: E. XX XX, továrenskej značky LIAZ XX.XX Q., VIN:Q., bolo dňa 18. 04. 2011 vyradené z evidencie motorových vozidiel v ODI Michalovciach natrvalo. Ako držiteľ uvedeného motorového vozidla bol evidovaný od 04. 01. 1994 až do vyradenia D.F. W., F. XX. XX. XXXX.

Z predloženej zápisnice Okresného súdu Galanta, v konaní 9Cb/174/1998 zo dňa 28. 11. 2013 bolo zistené že uvedený Okresný súd vyhlásil rozsudok s tým, že návrh zamietol.

Do spisu bolo pripojené aj Daňové priznanie žalobcu k dani príjmov fyzických osôb za obdobie rokov 2001, 2000, 1999, 1998, 1997, 1996, 1995, 1994, 1993, z ktorých vyplynulo, že žalobca podával daňové priznanie z príjmu podnikania a inej samostatnej zárobkovej činnosti, kde bol vykázaný príjem. Z uvedených daňových priznaní nebolo možné zistiť konkrétne platbu cestnej dane. Je však možné konštatovať, že v rokoch 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000 bola vykazovaná pre účely platby dane strata, z toho dôvodu bola vykázaná nulová daň k úhrade. V roku 1993 bola daň vyrubená zo základu 25. 989,- Sk a v roku 2001 bol základ dane 30. 929,- Sk.

Do spisu bola doručená po vyhlásení rozsudku správa Daňový úrad Košice, vzťahujúca sa k platbe dani za sporné vozidlo, ktorá však nebola oboznamovaná pred vyhlásením rozsudku. Z tejto správy bolo zrejmé, že žalobca platil daň za vozidlo Liaz XX XX Q., E. XXXX v období rokov 1994 až 2002.

Podľa ust. § 13 ods. 2 zákona č. 132/1990 Zb. účinným do 01.01.2004, advokát je povinný chrániť práva a oprávnené záujmy zastupovaného, konať pri tom svedomite, dôsledne využívať všetky zákonné prostriedky a uplatňovať, čo podľa svojho presvedčenia a príkazu klienta pokladá za prospešné.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný prevzal právne zastúpenie žalobcu, podľa písomnej plnej moci dňom 05. 06. 1997, čo vyplynulo zo spisu sp. zn. 44Cb/685/1994 vedného na KS v Bratislave. Plná moc bola žalovanému udelená v čase, kedy ešte prebiehalo konanie sp. zn.

44Cb/685/1994. V čase vydaného uznesenia o zastavení konania zo dňa 18. 09. 1997 Krajský súd v Bratislave doručoval uznesenie o zastavení konania pôvodnej právnej zástupkyňi. Písomná informácia o zmene právneho zastúpenia vyplynula až z písomného podania žalobcu zo dňa 10. 10. 1997, kde oznamoval prostredníctvom právneho zástupcu D.. F. doplnenie a zmenu žaloby podanej dňa 12. 12. 1994. Súčasne oznámil, že súdny poplatok zaplatí na základe výzvy súdu, avšak v skrátenej výške, s poukazom na zmenu žaloby, kde sa domáhal zľavy z titulu kúpnej ceny vozidla vo výške 472.500,- Sk. Z toho podania vyplynulo, že po prehodnotení všetkých právnych skutočností, žalobca dospel k záveru, že žaloba tak ako bola pôvodne formulovaná vo vyhotovení zo dňa 12. 12. 1994 by bola zrejme neúspešná, pretože žalovanému (SLOV - FALCON, s. r. o.) nemožno preukázať podstatné porušenie zmluvy v zmysle ust. § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka v nadväznosti na ust. § 436 Obchodného zákonníka. Súd konštatuje, že v tomto prípade sa jednalo o podanie, ktoré bolo spracované dňa 05. 06. 1997 a doručované dňa 10. 10. 1997. Okrem uvedeného písomného podania, žalobca sám, bez právneho zástupcu, podal odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, ktoré bolo doručené KS v Bratislave dňa 24. 11. 1997. Oznamoval, že pôvodnú žalobu zobral čiastočne späť a v ďalšom konaní trval na zaplatení sumy 472.500,- Sk, a z toho dôvodu žiadal, aby bolo zrušené zastavujúce uznesenia a konalo sa len o zostávajúcej časti návrhu. Uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť podľa vykázaného doručenia v spise, na základe potvrdzujúceho rozhodnutia Najvyšším súdom SR dňom 12. 03. 2001.

Z doručených listín zo spisu sp. zn. 9Cb/174/1998 OS Galanta, z čiastočného rozsudku sp. zn. 9Cb/174/1998 - 157 zo dňa 24. 05. 2004 vyplynulo, že na OS Galanta bol doručený návrh dňa 17. 08. 1998, v ktorom žiadal D. W. ako žalobca o zaplatenie sumy 472.500,- Sk z titulu zľavy z kúpnej ceny v dôsledku väd tovaru. Dňa 21. 01. 2002 uvedenú žalobu rozšíril o náhradu škody v sume 2.600.000,- Sk. V tom čase už nebol zastúpený žalovaným, ktorému vypovedal plnú moc dňa 27. 09. 2000. Až z odôvodnenia uznesenia KS v Trnave sp. zn. 21Cob/80/2011 - 655 zo dňa 30. 11. 2011 súd zistil, že žalovaná suma, o ktorú bola žaloba rozšírená, 2.600.000,- Sk (86.304,19 Eur), predstavovala ušlý zisk žalobcu za obdobie od 01. 05. 1997 do 01. 05. 2001 vo výške 2.600.000,- Sk. Z toho vyplýva, že predmetom konania 9Cb/174/1998 nebola náhrada škody vzniknutá v súvislosti s neschopnosťou žalobcu splácať úver. V priebehu tohto konania, ktoré je vedené na tunajšom súde, žalobca upresňoval dôvody, pre ktoré si uplatňoval náhradu škody voči žalovanému. Z jeho stanoviska zo dňa 21. 03. 2012 jednoznačne vyplynulo, že svoj nárok na náhradu škody odvodzuje od dvoch nárokov, a to z nezaplatenia súdneho poplatku v konaní sp. zn. 44Cb/685/1994 a z podania vadnej žaloby v konaní vedenom na OS Galanta, sp. zn. 9Cb/174/1998. Svoj nárok si uplatňoval v zmysle ust. § 420 OZ, s poukazom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť ako advokát, pretože mal pred zmenou petitu vysvetliť žalobcovi dôsledky takejto zmeny.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný a vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania, súd sa najskôr vypořiadal s uvedenou námietkou.

Podľa ust. § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa ust. § 398 ObZ, pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi sa riadi Zákonom o advokácii a subsidiárne na pri premlčaní úpravou podľa OZ alob ObZ - podľa povahy vzťahu. Jedným z predpokladov zodpovednosti advokáta za škodu je porušenie povinnosti postupovať v súlade so ZoA.

Premlčanie sa posudzuje v tomto prípade podľa a ust. § 397,398 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“ v príslušnom gramatickom tvare), pretože advokát má v prípade výkonu advokátskej činnosti, postavenie podnikateľa v súlade s ust. § 2 ods. 2 písm. c/ ObZ, podľa ktorého podnikateľom podľa tohto zákona je: osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov. V prípade advokáta začína plynúť 4-ročná premlčacia lehota, dňom kedy sa žalobca dozvedel, že mu vznikla škoda a nie dňom kedy sa dozvedel o porušení povinnosti. Žalobca mohol teda škodu vyčíslieť s istotou až po zistení škody takýmto spôsobom. To znamená, že v prípade škody, ktorá mala byť spôsobená nezaplatením súdneho poplatku v konaní sp. zn.: 44Cb 685/94 by sa mohol dozvedieť o vzniku škody, až právoplatným rozhodnutím o zastavení konania, to až po dni

12. 03. 2001 . V prípade druhého dôvodu, ktorým odôvodňoval žalobca vznik škody v dôsledku zmeny žaloby sa mohol žalobca dozvedieť o škode až po právoplatnosti čiastočného rozsudku OS Galanta 9Cb 174/98 to znamená až po 02.09.2008. Žaloba na tunajší súd bola podaná dňa 07. 02. 2002, nárok bol uplatnený pred uplynutím premlčacej lehoty.

Povinnosť náhrady škody ako dôsledok porušenia záväzku je zodpovednosťou záväzkovou, ktorá sa riadi prednostne zákonom o advokácii. Žalobca a žalovaný mali vzťah založený na základe zmluvy o poskytovaní právnej služby, nejednalo sa o konanie bez príkazu, preto je daná aplikácia Zákona o advokácii, nie Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“ v príslušnom gramatickom znení). Zmluva bola uzavretá keď klient požiadal advokáta o poskytnutie služby a advokát prejavil vôľu službu poskytnúť, dôkazom toho je plná moc na zastupovanie zo dňa 05. 06. 1997.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 132/1990 Zb. (ďalej len „ZoA“ v príslušnom gramatickom znení), účinného do 01.01.2004, úlohy advokácie plnia advokáti najmä tým, že obhajujú občanov v trestnom konaní, zastupujú občanov a právnické osoby pred súdmi, štátnymi orgánmi a inými právnymi subjektmi, spisujú listiny, poskytujú právne rady a spracúvajú právne rozborov.

Podľa ust. § 13 ods. 2 ZoA , advokát je povinný chrániť práva a oprávnené záujmy zastupovaného, konať pri tom svedomite, dôsledne využívať všetky zákonné prostriedky a uplatňovať, čo podľa svojho presvedčenia a príkazu klienta pokladá za prospešné.

Podľa ust. § 21 ods. 1 ZoA, advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho pracovníkom.

Podľa ods. 4 uvedeného ustanovenia , advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie (§ 21 ods. 2 zákona č. 132/1990 Zb.) je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom splnení troch predpokladov: a/ činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané; dôkaznú povinnosť má v tomto smere poškodený, v danom prípade žalobca.

Z ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 132/1990 Zb. možno vyvodiť, že výkonom advokácie je najmä obhajovanie v trestnom konaní, zastupovanie fyzických a právnických osôb pred súdmi, štátnymi orgánmi a inými právnymi subjektmi, spisovanie listín, poskytovanie právnych rád a spracovávanie právnych rozborov. Uvedené povinnosti má advokát počas celej existencie právneho vzťahu založeného zmluvou o poskytnutí právnej pomoci

Škodou sa aj v prípade zodpovednosti advokáta rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Uhradzuje sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie vecí do predošlého stavu .

Bez preukázania vzniku škody nemôže byť daná zodpovednosť advokáta. Či škoda vznikla, musí súd riešiť ako predbežnú otázku. Aj výška škody musí byť preukázaná, nemôže byť stanovená ako cena veci nadobudnutej od predajcu na základe kúpnej zmluvy, od ktorej kupujúci odstúpil, hoci ako sa ukázalo, neboli pre taký postup splnené zákonné podmienky. V takom prípade nejde o skutočnú škodu, ktorú by advokát spôsobil klientovi, pretože podmienkou úspešnosti vrátenia kúpnej ceny je vrátenie predmetu kúpnej zmluvy, čo sa v tomto prípade preukázateľne nestalo. Ďalším zákonným predpokladom zodpovednosti je príčinná súvislosť medzi výkonom advokáta a škodou. Aj príčinnú súvislosť preukazuje klient. Súd sa musí vždy zaoberať otázkou či nebyť pochybenia advokáta bola by žaloba úspešná a z toho vyvodit' danosť príčinnej súvislosti. V prípade uplatňovania zodpovednosti za škodu proti advokátovi súd okrem nožnej úspešnosti žaloby skúma aj to, či škoda vznikla len pochybením advokáta alebo aj

spoluzavinením klienta. V tomto prípade je zrejmé, že žaloba o vrátenie ceny vozidla podaná na KS v Bratislave by skončila s neúspechom, pretože nebola splnená základná povinnosť zo strany žalobcu a to vrátenie vozidla. V čase kedy prevzal žalovaný plnú moc (05.06.1997) nemohol dosiahnuť úspech v konaní, aj keby zaplatil celý súdny poplatok, čo preukázateľne neurobil, pretože žalobca poskytol žalovanému len sumu 18.900 Sk, na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu súvisiacu so zmenou petitu žaloby vedenou na OS Galanta. Žalobca nielenže vozidlo nevrátil, ale ho užíval ďalej, ku dňu podania žaloby a následne ďalšie roky do roku 2011. Keďže zavinenie nie je podmienkou vzniku zodpovednosti, neprichádza do úvahy ani aplikácia § 420 ods. 3 OZ). Jediným liberačným dôvodom je dôvod podľa ust. §21 ods. 4 ZoA. Zodpovednosti sa zbaví ak preukáže, že škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

Podľa názoru súdu, porušenie právnej povinnosti v súvislosti s nezaplatením súdneho poplatku v konaní sp. zn. 44Cb/685/1994 nebolo preukázané, pretože v tomto konaní podával žalobca žalobu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 20. 12. 1994. Už v čase podania žaloby mal byť zaplatený súdny poplatok v súlade s ust. § 5 ods. 1 písm. a.) Zákona o súdnych poplatkoch. Pokiaľ sa však tento poplatok nebol zaplatený, mal byť zaplatený najneskôr na základe výzvy súdu, v lehote vo výzve určenej alebo v konkrétnom prípade v predĺženej lehote. Súd zdôrazňuje, že v tomto období bola právnu zástupkyňou žalobcu, D.. O. E., ktorá napokon aj žiadala o predĺženie lehoty 27. 11. 1996 a napriek tomu ani do januára 1997 nebola poplatková povinnosť splnená. Žalovaný prevzal zastúpenie dňa 05. 06. 1997 v tejto veci. Pokiaľ vykonával právne služby pred týmto obdobím, nebolo preukázané, že by boli poskytované právne služby v súvislosti s konkrétnym konaním. D.. O. E., musela predpokladať v čase podania žaloby, že je žalobca musí zaplatiť súdny poplatok. Z jej výpovede vyplynulo, že v tom čase nebol zaplatený súdny poplatok, ani po výzve, pretože žalovaný nemal dostatok finančných prostriedkov vo výške 94.500,- Sk. Podľa názoru súdu za obdobie dvoch rokov od podania žaloby mal žalobca dostatok času na zaplatenie poplatku, pokiaľ skutočne mienil v konaní 44Cb/685/94 pokračovať. Tvrdenia žalobcu, že poskytol finančné prostriedky žalovanému na zaplatenie súdneho poplatku, súd nepovažuje za opodstatnené, a síce z toho dôvodu, že žalobca žalovanému poskytol sumu len vo výške 18.900,- Sk dňa 30. 05. 1997, výlučne sumu na zaplatenie súdneho poplatku v konaní o zľavu z kúpnej ceny vo výške 472.500,- Sk. Úvahy žalobcu o tom, že pokiaľ by bol zaplatil žalovaný aspoň túto sumu v konaní sp. zn. 44Cb/685/1994, mohol by dosiahnuť pokračovanie v konaní, súd považuje za irelevantné. Súdny poplatok totiž je potrebné zaplatiť v celej jeho výške, nestačí čiastočná úhrada a jedinou výnimkou z tejto povinnosti, je úplné alebo čiastočné oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Zo spisu sp. zn. 44Cb/685/1994 nebolo zistené, a nebolo to ani v tomto konaní preukázané výsluchom svedkyne, D.. E., že by bola požiadala o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Práve pôvodná právna zástupkyňa v čase podania žaloby, mala informovať o tejto možnosti žalobcu. Úspešnosť takejto žiadosti bola zrejme aj v tom období nejednoznačná, pretože žalobca bol podnikateľom a zrejme nebolo isté, či vzhľadom na jeho pomery, by dosiahol oslobodenie. Za daných okolností, pokiaľ žalobca vytyka žalovanému, že ho náležite nepoučil o možnosti požiadať o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku, súd konštatuje, že žalovaný prevzal právne zastúpenie dňa 05. 06. 1997, pričom konanie na KS v Bratislave prebiehalo od 20. 12. 1994. O možnosti zastavenia konania mal žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne dostatočné poznatky. V intenciách uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nezaplatenie súdneho poplatku nebolo dôsledkom porušenia právnej povinnosti žalovaného.

Druhým dôvodom na základe ktorého preukazoval žalobca zodpovednosť žalovaného za škodu, bolo podanie vadnej žaloby vedenej na OS Galanta pod sp. zn. 9Cb/174/1998. Podanie vadnej žaloby odvodzuje žalobca od nesprávnej zmeny petitu, ktorá bola vykonaná žalovaným, s poukazom na odôvodnenie čiastočného rozsudku OS Galanta, sp. zn. 9Cb/174/1998 - 347 zo dňa 16. 11. 2006, kde bolo konštatované, že odstúpením od kúpnej zmluvy zo dňa 25. 10. 1994 si žalobca zvolil jednu z alternatív nároku z väd tovaru, vyplývajúcich z ust. § 436 ods. 1 ObZ. Uplatnením si tohto nároku, stratil žalobca možnosť uplatnenia si iného nároku z väd tovaru, z toho dôvodu vlastne nebolo možné realizovať zmenu nároku z väd a OS Galanta v tejto časti žalobu zamietol. Je nepochybné, že v prípade preukázania, že dodanie vadného tovaru znamená podstatné porušenie zmluvy, patrí kupujúcemu voľba medzi nárokmi v zákonnom uplatnenom nároku. Z ustanovenia § 436 ods. 2 ObZ vyplýva, že kupujúci v zásade nemôže meniť uplatnený nárok bez súhlasu predávajúceho. Z tejto zásady existujú dve výnimky, a to ak kupujúci uplatnil voľbu nároku vo forme opravy vadného tovaru a neskôr sa ukáže, že vady sú neopraviteľné alebo s ich opravou by boli spojené neprimerané náklady, je možné meniť nárok. Druhá možnosť voľby nároku by prišla do úvahy v prípade, ak by predávajúci v primeranej lehote neodstránil vady tovaru podľa voľby kupujúceho alebo oznámil pred uplynutím lehoty, že vady neodstráni. V týchto

prípadoch môže kupujúci meniť svoj pôvodný nárok a môže buď odstúpiť od zmluvy alebo požiadať zľavu z kúpnej ceny.

V prípade odstúpenia od zmluvy teda je nepochybné, že obaja účastníci zmluvného vzťahu si musia vydať vzájomné plnenie, tzn. žalobca mal vrátiť motorové vozidlo a spoločnosť SLOV - FALCON, s. r. o., bola povinná vrátiť zaplatenú kúpnu cenu. Keďže len s ťažkosťami bolo možné zabezpečiť listiny zo spisu 9Cb/174/1998, súd vykonával v konaní na tunajšom súde dokazovanie, za účelom zistenia, do akej miery by bol žalobca úspešný v konaní sp. zn. 9Cb/174/1998, a tiež v konaní sp. zn. 44Cb/685/1994. Dokazovaním bolo preukázané, v konaní sp. zn. 9Cb/174/1998 a v tomto konaní, že žalobca neodovzdal vozidlo po odstúpení od kúpnej zmluvy a vozidlo naďalej využíval. O tom, že skutočne vozidlo bolo využívané aj po odstúpení od zmluvy, tzn. od 25. 10. 1994 až do jeho vyradenia z prevádzky, do 18. 04. 2011, svedčí správa Okresného riaditeľstva PZ, ODI, Michalovce, samotné podklady žalobcu, ktoré poskytol pre účely tohto konania. Z toho je teda zrejmé, že vozidlo využíval na ten účel, na ktorý bolo určené a teda neodstrániteľné vady konštatované znalcom O. U. zjavne neboli takého charakteru, aby bránili v riadnom užívaní vozidla. Z týchto dôvodov nie v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovaného došlo k vzniku škody, ale v dôsledku pochybenia žalobcu v čase kedy odstupoval od kúpnej zmluvy. Žalobca dodatočne pripojil prehlásenie, D. E., že telefonicky požiadala konateľku spoločnosti SLOV - FALCON, s. r. o., o tom, že žalobca mieni vozidlo vrátiť. Súd konštatuje, že takéto prehlásenie, ktoré nie je podložené žiadnym iným dôkazom o tom, že žalobca skutočne mienil vrátiť vozidlo, nemá právnu relevanciu. Pokiaľ skutočne žalobca mal zámer vozidlo vrátiť, nič mu v tom nebránilo a mal využiť postupy, ktoré by nevzbudzovali pochybnosti o zámere žalobcu.

Žalobca si uplatňoval voči žalovanému náhradu skutočnej škody, ktorá mala spočívať v tom, že žalovaný zmenou petitu spôsobil neúspech žalobcu v pôvodnom konaní o vrátenie kúpnej ceny a v dôsledku čoho žalobca následne nemohol splácať úver poskytnutý J., a. s. Po podaní žaloby, na výzvu súdu J., a. s., pobočka E., podala súdu správu, z ktorej bolo zrejmé, že žalobcovi bol poskytnutý úver číslo 342-8410540-559-01 zo dňa 02. 11. 1993 v celkovej výške 3.550.000,- Sk, tzn. úver bol poskytnutý vo vyššej sume, ako bola pôvodná kúpna cena za vadné vozidlo (2.362.500,- Sk). K otázke splácania úveru súd uvádza, že pokiaľ by žalobca bol vrátil vozidlo, úspešne by sa domohol vrátenia kúpnej ceny a mohol by aspoň tú časť úveru, ktorá bola skutočne čerpaná na kúpu vozidla, vrátiť. Vozidlo však nevrátil, s týmto vozidlom najmenej 10 rokov podnikal ďalej, a teda podľa názoru súdu, mohol postupne z podnikateľskej činnosti zabezpečiť splácanie úveru. Napokon mimosúdnej dohody medzi žalobcom a postupníkom K. Podmanickým vyplynulo, že žalobca zaplatil na uspokojenie pohľadávky sumu 1.000.000,- Sk. Za daných okolností preto súd konštatuje, že v danom prípade nedošlo k vzniku škody porušením právnej povinnosti žalovaného. Napokon žalobca v konaní ani nepreukázal, z akých dôvodov žaluje vznik škody vo výške, ktorá zodpovedá kúpnej cene vozidla, keďže súčasne žaloval aj nárok na náhradu škody a odôvodňoval ju rovnakou výškou aj v prípade nemožnosti riadneho splácania úveru.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že žalovaný zodpovedá za uplatnenú škodu v tomto konaní a z toho dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Náhradu trov konania súd priznal podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Právny zástupca žalovaného si uplatnil náhradu trov konania za 14. úkonov právnej pomoci v celkovej výške 9.858,47 Eur, a to za:

- Prevzatie a príprava právneho zastúpenia,
- Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 03. 10. 2011, 13. 02. 2012, 26. 03. 2012, 13. 07. 2012 a 11. 09. 2013,
- Účasť na pojednávaniach dňa 17. 10. 2011, 05. 03. 2012, 27. 03. 2012 a 04. 12. 2013,
- Porada s klientom dňa 13. 02. 2012, 23. 03. 2012, 12. 07. 2012 a 10. 09. 2013.

Súd priznal žalovanému náhradu trov konania za 10 účelne vynaložených úkonov právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, za písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 03. 10. 2011a zo dňa 11. 09. 2013., za účasť na pojednávaniach dňa 17. 10. 2011, 05. 03. 2012, 27. 03. 2012, 04. 12. 2013, za písomné stanovisko zo dňa 13. 07. 2012, za poradu s klientom zo dňa 10. 09. 2013. Porada s klientom vo R. dňa 13. 02. 2012 za účelom prejednávania vyjadrenia vedľajšieho účastníka, ktoré bolo súdu doručené 21. 12. 2011 a právnemu zástupcovi žalovaného dňa 13. 02. 2012, aj žalovanému

dňa 17. 02. 2012. Súd však konštatuje, že z hľadiska účelnosti a hospodárnosti, mohol právny zástupca žalovaného odkonzultovať právny postup v mieste pracoviska žalovaného, v P. a nenavýšovať náklady cestovným do R., mieste bydliska žalovaného. Z toho titulu súd vykonal prepočet a priznal len cestovné z S. C. P. a späť. Súd nepriznal úkon za písomné písomné podanie zo dňa 13. 02. 2012, pretože takéto písomné podanie sa v spise nenachádza.

Súd nepriznal poradu s klientom dňa 23. 03. 2012, z dôvodu, že v danom prípade malo dôjsť k porade z dôvodu, že žalovaný mal zaujať písomné stanovisko v danej veci, toto stanovisko aj bolo podané právnym zástupcom žalovaného, písomne zo dňa 26. 03. 2012, avšak z obsahu uvedeného stanoviska je zrejmé, že neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ale len skutočnosti, ktoré doposiaľ boli už oznamované v priebehu konania. Z týchto dôvodov obe úkony súd nepriznal z dôvodu ich neúčelnosti.

Porada s klientom dňa 12. 07. 2012 za účelom zaujatia stanoviska k uzneseniu KS v Trnave a na skutočnosť že nebola akceptovaná námietka premlčania súd tiež nepriznal, pretože podľa názoru súdu, na zaujatie stanoviska ktoré bolo doručené dňa 18. 07. 2012, nebolo potrebné vycestovať do R.. Neakceptovanie postupu súdu pri vyhodnotení námietky premlčania súdom sa mohol žalovaný oboznámiť aj iným spôsobom, napr. doručením poštou, mailom a rovnako mohol vyjadriť aj názor týmto istým spôsobom na prípadné prerušenie konania do skončenia konania na OS Galanta.

Súd priznal odmenu, ktorej hodnota predstavovala výšku 579,25 Eur, v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004, za 10 úkonov právnej pomoci vo výške 5.213,25 Eur, pričom za úkon na pojednávaní dňa 05. 03. 2012, ktorý presahoval viac ako dve hodiny, podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c.) uvedenej vyhlášky, priznal úkon v dvojnásobnej výške 1.158,- Eur. V prípade porady s klientom, súd uznal len poradu s klientom zo dňa 13. 02. 2012 a 10. 09. 2013. Odmena za uvedený úkon sa riadi ust. § 14 ods. 2 písm. a.) uvedenej vyhlášky. Žalobca si uplatnil podľa dĺžky trvania úkonu jednak sumu 193,08 Eur a prípade porady zo dňa 10. 09. 2013 sumu 289,62 Eur, spolu 482,72 Eur.

Podľa ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky súd priznal žalovanému ku každému úkonu režijný paušál, a to za 3 úkony priznané v roku 2011 (7,41 Eur) vo výške 22,23 Eur, za 4 úkony priznané v roku 2012 (7,63 Eur) vo výške 30,52 Eur a za 3 úkony v roku 2013 (7,81 Eur) 23,43 Eur. Spolu odmena režijný paušál predstavoval výšku 5.772,15 Eur.

Právny zástupca si uplatnil náklady cestovného za úkony súvisiace s absolvovaním porád s klientom osobným motorovým vozidlom Nisan Pathfinder, EČ: S. XXX T., z S. C. R. a späť, celkový počet vykonaný obojstranne bolo 276 km, pri 4 cestách 1104 km. Spotreba vozidla predstavovala 9,8 litra/km. Cena PHM 1,430 Eur/1 liter dňa 13. 02. 2012, 1.490 Eur dňa 23. 03. 2012, 1.385 Eur dňa 12. 07. 2012 a 1,410 Eur dňa 10. 09. 2013. Titulom amortizácie účtoval právny zástupca žalovaného sumu 0,183 Eur za 1 km. pri 4 cestách predstavuje výška cestovného v uvedenej veci 356,62 Eur.

Súd však konštatuje, že z hľadiska účelnosti a hospodárnosti, mohol právny zástupca žalovaného odkonzultovať právny postup v mieste pracoviska žalovaného, v P. a nenavýšovať náklady cestovným do R., mieste bydliska žalovaného. Z toho titulu súd vykonal prepočet a priznal len cestovné z S. C. P. a späť. S poukazom na vyššie uvedené stanovisko priznal právnemu zástupcovi žalovaného cestovné len za 2 cesty vykonané za účelom porady s klientom, a to dňa 13. 02. 2012 a 10. 09. 2013. Súd priznal cestovné len z S. do sídla pracoviska žalovaného, do Košíc, tzn. v danom prípade jedna obojstranne vykonanú cestu predstavovala 142 km (71 km jedna cesta). Súd priznal cestovné za poradu vykonanú dňa 13. 02. 2012 v sume 45,89 Eur $/(142 \times 0,098 \times 1,430) + (142 \times 0,183)/$ a za poradu vykonanú dňa 10. 09. 2013 v sume 45,61 Eur $/(142 \times 0,098 \times 1,410) + (142 \times 0,183)/$. Spolu bolo priznané súdom cestovné vo výške 91,50 Eur.

Strata času bola priznaná súdom za cesty vykonané v dňoch 13. 02. 2012 a 10. 09. 2013 v rozsahu 3 polhodín za jednu vykonanú cestu, obojstranne 6 polhodín, za cestu vykonanú v jeden deň, za dva dni 12 polhodín. Náhrada za stratu času za rok 2012 (pojednávanie dňa 13. 02. 2012) predstavovala za každú polhodinu sumu 12,71 Eur, spolu 76,26 Eur. Náhradu straty času v roku 2013 za účasť na pojednávaní dňa 10. 09. 2013, súd priznal vo výške 78,06 Eur (náhrada za rok 2013 predstavovala 13,01 Eur). Celkovú náhradu za stratu času súd priznal vo výške 154,32 Eur.

Právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom DPH. Z toho dôvodu súd priznal DPH z priznanej tarifnej odmeny, režijného paušálu a náhrady za stratu času vo výške 20 %, čo predstavuje zo sumy 5.926,47 Eur, sumu 1.185,29 Eur.

Súd celkovo priznal žalovaného náhradu trov konania vo výške 7.203,26 Eur, ktoré je povinný žalobca zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného, v zmysle ust. § 149 ods. 3 O. s. p.

Súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, v súlade s ust. § 151 ods. 2 O. s. p. , pretože vedľajší účastník si nevyčísľil žiadne trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.